

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Vita Et Morib. Ignatii Loiolæ, Qvi Societatem Iesv
Fvndavit, Libri III**

Maffei, Giovanni Pietro

Dvaci, 1585

Paupertas eius, & castimonia. Cap. VIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44004

Et grauioribus verbis accepit hominem; non quo illius tum quidem opera egeret; sed obseruantiam & agilitatem experiri voluerat. Sic enim aiebat; cupere se, quemadmodum ceteræ Deo dicatæ familiæ, ex instituto aliæ paupertatem, alię silentium, aliæ psalmodiam, aliæ deniq. aliud præcipuo studio colerent; sic in Societate nihil haberi prius aut potius alacritate amoreq. parendi; & maxime proprium infigne nostrorum hominũ esse Obediẽtiã; quippe quæ, diuo Gregorio teste, virtus vna, ceteras omnes animo virtutes inserat, insertasq. custodiat. Hisce ergo artibus, & huiusmodi, subinde alũnos exercere consuevit; vt ad quamlibet præfecti vocem, aut significationẽ parati, vel inchoatum apicem in scribendo relinquerẽt; seq. expeditos vbi vbi opus esset, illico sisterent.

Paupertas eius, & castimonia.

CAP. VIII.

Voluntariam paupertatem (quam ille religionis murum appellabat) ad extremũ vsq. constantissime coluit; nec modo ipse proprium habuit nihil, sed ne alios quidem, quamuis genere nobiles, ac deliciis olim assuetos, quidquam habere permisit. quinetiam quemquam è professa domo apud Germanicum, Romanũve Collegium, nisi admodũ raro & iusta de causa prohibuit vesci: quo nimirum, si opus esset, iurare verius posset, nihil omnino ad ipsam domum ex Collegiorum fructibus peruenisse. Pauperẽ autem spiritu eum sibi deniq. aiebat videri, qui erga ea quibus vteretur, sic esset affectus animo, vt instar statuæ cuiusdã videretur esse, quæ nullo pacto resistit recusarve, quominus
omni

omni quamvis pretioso amictu & ornatu confestim exuatur. Castitatis vero laudem Dei beneficio tantâ adeptus est, vt ex quo die sese in beatę Virginis fidem ac patrocinium contulit voto; nullam, vt initio dictû est, deinde quamvis præferuidus natura, carnis tyrannidem senserit. Porro in Societate nobilissimâ hanc virtutem tanto studio custodiri volebat, vt nihil omnino neq. in dictis neq. in factis lasciuum aut petulans appareret: ac quoad fieri posset, nostri cælestē vitam in terris agerēt, ab omni corporis contagione seiuncti. Quinetiam in scholis Terētium explicari (ni perpurgatus esset) quamquam optimum Latinitatis auctorem, & Romanæ comœdiæ principem, vetuit nominatim, quòd eum videlicet parum verecûdum ac parum pudicum arbitraretur. Noluit igitur ea lectione puerorum animos imbui; ne plus moribus noceret, quàm prodesset ingenijs. ex quo facile existimari potest, in ceteris rebus quàm acer & vigilans custos pudicitiaë fuerit.

Aequitas animi, & constantia eiusdem.

CAP. IX.

ADuersus ea quæ videntur acerba, & contra omnes varietates quæ in vita versantur, animo fuit semper ita præsentis, vt nûquam vel à statu naturæ, vel à religiosi dignitate discederet. Romę cum apud nobiles quosdam, vt solebat, de rebus diuinis familiariter ageret, instituto iam sermone, trepidus ab domo nuntius ei repente in aurem insusurrat, lictores in domesticam suppellectilem à creditoribus immisos, cuncta miscere & euertere: vix ab eis impetratum sustinerent tantisper
dum